

af Krigsministeren i 1870 truffet en Overenskomst med Byerne om at gaa højere op, saaledes at der blev givet et Tillæg, hvoraf Statskassen betaler Halvdelen, og paa Finansloven for 1871—72 kom da det forhøjede Udgiftsbeløb ind, som var en Følge af den Overenskomst, der var truffen mellem Byerne og Krigsministeren i 1870 om en forhøjet Kvartergodtgørelse til dem, der ikke blev indkvarterede i Hærens Bygninger eller fik anvist frit Kvarter. Det var fuldstændig loyligt i Henhold til Bestemmelsen af 29de December 1850, men da det snart igen paa Grund af den stigende Husleje viste sig, at heller ikke disse Beløb syntes at være passende, blev der i 1876—77 paa ny truffet en Overenskomst med Byerne om at lægge yderligere 36 Kr. til de Beløb, som der tidligere var opnaaet Overenskomst om at tillægge det gamle Beløb, og hvoraf Statskassen atter betaler Halvdelen. Efter at det var gaaet saaledes fra 1876—77, da det kom ind paa Finansloven, til 1885, opsigde 9 af de større Garnisonsbyer den sidst indgaaede Overenskomst, hvorefter de havde forpligtet sig til at udrede Halvdelen af det Beløb, hvormed de senere fastsatte Beløb oversteg de først fastsatte, og saa gik Krigsministeriet — eller maaske Indenrigsministeriet, for det findes paa Indenrigsministeriets Budget — den Vej, at samtlige de 36 Kr., man sidst havde givet i Tillæg, og som Byerne i nogle Aar havde taget Halvdelen af, altsaa de 18 Kr. for hver enkelt Vedkommende, skulde gaa over paa Finansloven saaledes, at vi nu paa Finansloven have for det første Halvdelen, i Henhold til Loven af 1850, og dernæst hele det Beløb, som ved senere Overenskomster er kommen til som Tillæg, og som Byerne i sin Tid havde taget deres Part af, men bagefter havde sagt sig fra, og som saaledes ganske rolig er gledet over paa Finansloven.

Det er ikke min Mening at bebrejde Lovgivningsmagten eller Ministeriet eller i det hele dem, der paa den Tid havde med Spørgsmaalet at gøre, at de lode Underofficererne blive ved at have de 36 Kr., men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar de nu gaa ind paa Lønningsloven i Henhold til Udvalgets Ændringsforslag om, at de Underofficerer, som ikke indkvarteres i Hærens Bygninger eller faa frit Kvarter, skulde have et saadant Tillæg, ere vi jo egentlig komne udenom eller paa tværs af de Bestemmelser, som ere givne i Loven af 1850, og gaa ud paa, at Byerne skulde tage Halvdelen. Det, jeg har villet med disse Bemærkninger, var

egentlig kun at gøre opmærksom paa, at fordi den paagældende Bestemmelse er sat ind her, ere vi ikke færdige med Kvarter-spørgsmaalet i Almindelighed, men at der sikkert er Grund til ved Lejlighed, maaske naar hele Hærloven en Gang kommer til samlet Drøftelse, at overveje, om der ikke var noget at gøre der vedrørende det Forhold, som blev nævnt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, Forholdet mellem Kjøbenhavn og de øvrige Byer, og maaske i al sin Almindelighed. Forholdet mellem By og Land. Det turde nemlig være saa, at det maaske ikke nu er saa berettiget som i 1850 at lade samtlige Omkostninger ved Indkvarteringen gaa over paa Statskassen, for saa vidt det drejer sig om Beløb, som ere fastsatte i Henhold til Forordningen af 15de November 1816; thi det er givet, at Byerne have stor Fordel af at have Indkvartering, og der turde derfor være en Grund til at sige til de Byer, som fremdeles skulde have Garnison: Ja, I skulde nok have Garnison, men I skulde ogsaa faa Lov til at betale! Jeg kunde for mit Vedkommende være fristet til at sige, at jeg ganske vist hellere vil gaa tilbage til Bestemmelsen af 1816, saa at Byerne kom til at betale alene, fremfor at de Beløb, som i Henhold til Loven af 1850 nu betales af Byerne, tages af Statskassen. Jeg tror, Byerne ville staa sig ved at have Indkvartering, selv om de skulde have nogle Udgifter til Indkvarteringen, og at Kjøbenhavn først og fremmest vil staa sig derved, er saa meget mere givet, som vist ingen tør nægte, at de Beløb, der tilflyde Kjøbenhavn gennem de her garnisonerede Militæretater, er langt større, ogsaa forholdsvis langt større, end de Beløb f. Eks., der tilføres en By som Viborg, hvor Befolkningen i sin Almindelighed lever tarveligere, og hvor derfor vel ogsaa Soldaterne leve langt tarveligere og bruge langt mindre. Jeg tror, der er Grund til at sige, at Kjøbenhavn skal betale forholdsvis mere, saasom Kjøbenhavn absolut vil have større Fortjeneste af den her garnisonerede Del af vor Militærstyrke. Jeg har, da der er rørt ved Indkvarterings-spørgsmaalet, villet gøre opmærksom paa det som et af de Spørgsmaal, som det temmelig sikkert er værd at have i Erindring, og navnlig har jeg villet pointere, at om det, som er foreslaaet her, skulde blive til Lov, kan det dog ikke være en endelig Ordning af denne Sag, den trænger sikkert til at blive grundigere og bedre overvejet og drøftet, end der i alt Fald til Dato har været Lejlighed til.